

FITS 2011

Anul XVIII, nr. 1, 27 mai

Cititorii noștri sunt la fel
de inteligenți ca noi

APTAUZE

Am zis că dacă mă mut în butoiul lui Diogene fac și eu o economie. Când colo, aflu că trebuie să plătesc impozit pe doage și taxă de robinet, deși nu mai funcționează de vreo 2000 de ani. Și ce să mai zic de bețivii satului, care-mi dau în fiecare noapte cep la dormitor și mă costă dulgherii cât întreținerea la două camere central!

Grup de actori care, din pricina ultimelor rectificări bugetare, sînt siliți să plece în turneu prin cartierele nevoiașe, cu Garsoniera pe Butoaie.

2011 COMUNITĂȚI

EDIȚIA XVIII

27 mai / 5 iunie

» proiecte

Programul de burse derulat de Institutul Cultural Român prin Centrul Național al Cărții își propune formarea unei noi generații de traducători ai literaturii române într-un număr cât mai mare de limbi străine precum și o colaborare mai strânsă cu traducătorii profesioniști existenți. În acest sens, candidaților selecționați li se oferă posibilitatea de a petrece în România o perioadă care să le permită cunoașterea directă a literaturii române și a mediului care o definește.

Pe durata șederii în România bursierii sunt cazați la Centrul Cultural Palatele Brâncovenești – Mogoșoaia (la 15 km de București), unde participă la cursuri de teoria și practica traducerii, cursuri de literatură susținute de profesori de la Catedra de Literatură Română a Universității București, întâlniri și seminarii cu autori, critici literari,

The aim of the scholarship programme developed by the Romanian Cultural Institute through The National Book Centre is to train a new generation of translators of Romanian literature from a wide spectrum of foreign language backgrounds, as well as to establish closer links with professional translators who have already had their work published abroad. In order to achieve this, the selected candidates have the opportunity to spend a period of time in Romania in order to maintain direct contact with the Romanian literary and cultural milieu.

Throughout their stay in Romania, participants will be lodged at the Brâncoveanu Palace Cultural Centre in Mogoșoaia (15 kilometres from Bucharest), where they will sit in at lectures of translation studies, literature (conducted by professors from

editori și traducători români. De asemenea aceștia pot frecventa bibliotecile universitare din București și au ocazia să viziteze muzeele din București. De la lansarea programului în 2006 și până în prezent au fost acordate peste 100 de burse. Anul acesta zece bursieri vor participa, alături de coordonatorul proiectului, Florin Bican, pentru prima dată la Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu, implicându-se în diverse activități, pe întreaga durată a evenimentului. Ei se numesc Aleksandra Bartczak (POL), Álvaro Alejandro Albornoz Castro (CHL), Celia Lopez Gonzalez (ESP), Dominik Malecki (POL), Lora Nenkovska (BGR), Annalisa Palmadessa (ITA), Ivan Pilchin (MDA), Laurențius Pop (DEU), Lia Raluca Toma (ITA), Raffaella Tuan (ITA), Faustine Vega (FRA).

the Romanian Literature Department from the University of Bucharest); they will also meet and have seminars with authors, literary critics, editors and Romanian translators. Furthermore, they can frequent the university libraries of Bucharest, while also having the opportunity to see theatre and musical performances and to visit the museums of Bucharest.

Since the launch of this programme in 2006 and up to the present more than 100 scholarships have been granted. As a premiere this year, ten international scholars will be attending – together with their coordinator, Florin Bican – Sibiu International Theatre Festival. They will be involved in numerous activities for the entire period of the festival. And they are Aleksandra Bartczak (POL), Álvaro Alejandro Albornoz Castro (CHL), Celia Lopez Gonzalez (ESP), Dominik Malecki (POL), Lora Nenkovska (BGR), Annalisa Palmadessa (ITA), Ivan Pilchin (MDA), Laurențius Pop (DEU), Lia Raluca Toma (ITA), Raffaella Tuan (ITA), Faustine Vega (FRA).

COPRODUCĂTORI AI FESTIVALULUI

PARTENER OFICIAL

PARTENER PRINCIPAL

PARTENERI

» mesaje

Festivaluri de Teatru din întreaga lume, alături de Edinburgh și Avignon. Tema ediției din acest an, Comunități, vine în întâmpinarea unei problematice care se bucură de o reflecție permanentă în contextul contemporan: ideea europeană de unitate în diversitate și importanța efortului de a găsi sensul

Doresc să vă adresez mesajul meu cordial cu prilejul deschiderii celei de a XVIII-a ediții a Festivalului Internațional de Teatru de la Sibiu. Ca în fiecare an, Sibiu devine o capitală cosmopolită în care artiști renumiți și creatori de teatru celebrează împreună diversitatea artei dramatice. În acest sens, îmi exprim întreaga apreciere față de extraordinara reușită a Teatrului Național „Radu Stanca”, inițiatorul acestui Festival considerat drept unul dintre cele mai prestigioase

comuniunii prin intermediul artei. Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu a reușit, încă de la primele ediții, să aducă laolaltă tradiția clasică a artei dramatice și experimentul teatral. Încurajând tinerii actori și regizori să exploreze și să se exprime liber, atât pe scenă cât și în spații neconvenționale, ideea de comunitate este cu atât mai bine ilustrată. Consider că unul dintre elementele de succes ale Festivalului îl reprezintă tocmai capacitatea participanților de a forma împreună o familie, o comunitate în care pluralitatea viziunilor și diversitatea artelor spectacolului sunt exprimate cu o voce mereu proaspătă.

Astăzi, avem nevoie, mai mult ca oricând, de comunicare, de solidaritate și de cunoaștere în spiritul toleranței și al aprecierii reciproce. Sunt convins că tematica aleasă pentru a ilustra ediția din acest an a Festivalului, Comunități, va inspira deopotrivă artiștii și publicul larg, prilejuindu-ne bucuria comuniunii prin Artă.

Vă mulțumesc și vă urez succes!

Traian Băsescu
Președintele României

Tradiția pe care o are Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu este deja un fapt binecunoscut și unanim acceptat. Faptul că de la an la an Festivalul „crește” ca diversitate și calitate este un lucru excepțional care ne bucură, dar în același timp ne motivează să contribuim în continuare la acesta. Ca administrație locală am fost mereu alături de organizatori, am sprijinit actul cultural de calitate și am fost răsplățiți prin excelență. Așa cum suntem deja obișnuiți, așteptăm să vedem și anul acesta o ediție la superlativ.

Festivalul Internațional de Teatru a devenit un punct de atracție și pentru oaspeții din afara Sibiului

și alte țări. Prin urmare, responsabilitatea organizatorilor și a noastră, ca administrație locală, este foarte mare, festivalul fiind o adevărată carte de vizită pentru oraș.

Doresc tuturor celor implicați în organizare să aibă un succes răsunător, iar celor care participă ca spectatori să aibă parte de o experiență de neuitat.

Klaus Iohannis
Primarul Municipiului Sibiu

La ce bun un festival? Și încă de teatru! Chiar așa! Nu ne-ajunge criza? Nu ne-ajung știrile de la ora 5, șomajul, revoluțiile din Africa, hârtiile de la serviciu, mutra acră a șefului, prețul petrolului, politica (de mărgăritar!) internă, încălzirea globală, vecinul de deasupra care a uitat robinetul deschis, microbiștii de la parter, copilul care plânge și nevasta care bombăne? Ei, uite, tocmai pentru că toate cele de mai sus, și încă multe altele, ne apasă nervii și ne mănâncă timpul! Ei, uite, tocmai de aceea avem nevoie de o reprezentare a lumii!

Modernitatea i-a adus omului confort, i-a adus instrumente sofisticate de petrecere a timpului liber, i-a adus „mai multul”, dar nu i-a adus, automat, și „mai binele”.

România, ca și alte țări din Est, a descoperit, după 1989, că libertatea este o valoare care trebuie regândită și recucerită în fiecare zi. Și că dușmanul cel mai insidios al libertății este căderea în rutină. Este opțiunea pentru „a avea” în detrimentul lui „a fi”.

Prin sincretismul său și prin contactul direct cu spectatorul, mai mult decât oricare altă artă, teatrul ne face „să fim”. Iar un festival de teatru nu este altceva decât un mod de a pune încă o dată și încă o dată întrebările care ne poartă înainte...

Sibiu a fost primul oraș din România care a primit titlul de „capitală culturală europeană”. Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu ne demonstrează încă o dată, la a XVIII-a ediție, actualitatea acestui titlu. Cu un program strălucitor, în miezul primăverii, FITS ne cheamă să interacționăm, să punem întrebări, să primim răspunsuri... Să fim!

Kelemen Hunor
Ministrul Culturii și Patrimoniului Național

Acest eveniment se desfășoară sub înaltul patronaj al
Președintelui României

și al Reprezentantului Comisiei Europene
pentru Educație, Formare, Cultură și Tineret

Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu
este organizat de

Teatrul Național „Radu Stanca” Sibiu

Eveniment realizat cu sprijinul

PARTENERI INSTITUȚIONALI

City of Takayama

TAKAYAMA MUNICIPAL OFFICE
2-18 HANAOKA-MACHI, TAKAYAMA, GIFU506-8555, JAPAN
TELEPHONE (0577) 32-3333
FACSIMILE (0577) 36-2060

May 10, 2011

Mr. Constantin Chiriac
Director
National Theatre Radu Stanca

Dear Mr. Chiriac:

I hope this letter finds you well and enjoying beautiful early summer weather in Sibiu. Also please accept our heartiest congratulations on holding the Sibiu International Theater Festival join many company from all over the world this year. I suppose you are spending busy days to preparing for the festival.

I am glad to send some volunteers to Sibiu to help your great event again, which also would be a good chance for our citizens to see your fair city. I appreciate you and all who are involved for the strong support and understandings.

As you might have already known, we are sending four volunteers this time, who are Mr. Yamaguchi, Ms. Mizoguchi, Ms. Tsujii, and Ms. Okubora. All of them are enthusiastic about participating in this meaningful program. I understand that they will stay at houses of local families during their stay in Sibiu, which not only would be great experience for them, but would be the very first step to foster mutual understandings among us. I would like to thank you, in advance, for the hospitality and generous assistance which would be given to them while they stay in Sibiu.

We will surely stay in touch, in the meantime, I wish Sibiu International Theater Festival success and best wishes to you and your family.

Sincerely

Michihiro Kunishima
Mayor
City of Takayama.

PARTENER AL SEZONULUI JAPONEZ

Domnule Chiriac,

Sper că sunteți bine și că vă bucurați de vreme frumoasă în Sibiu. De asemenea, vă rog să primiți sincerele noastre felicitări pentru organizarea Festivalului Internațional de Teatru de la Sibiu care reunește și în acest an multe companii din toată lumea. Probabil că sunteți foarte ocupat cu pregătirile.

Mă bucur mult că pot și în acest an să trimit câțiva voluntari care să vă ajute, aceasta fiind totodată și o foarte bună șansă pentru cetățenii noștri de a vedea frumosul Sibiu. Vă mulțumesc atât dumneavoastră cât și tuturor celor implicați pentru sprijin și înțelegere.

Așa cum poate știți deja, anul acesta trimitem patru voluntari: dl. Zamaguchi, d-șoara Mizoguchi, d-șoara. Tsujii și d-șoara. Okubora. Cu toții sunt entuziasmați că vor lua parte la acest eveniment însemnat. Am înțeles că vor locui împreună cu familii sibiene, ceea ce va fi nu doar o experiență minunată pentru ei, ci și un prim pas în dezvoltarea unui acord mutual. Vă mulțumesc anticipat pentru ospitalitatea și ajutorul de care se vor bucura în timpul șederii lor.

Cu siguranță vom ține legătura iar, între timp, doresc succes Festivalului și toate cele bune dumneavoastră și familiei.

Cu stimă,

Michihiro Kunishima
Primar al orașului Takayama

Constantin Chiriac
Directorul Festivalului

Odată cu primăvara, revine la Sibiu și cel mai important festival anual de arte spectacolului din România, așteptat cu mare bucurie de toți iubitorii, eveniment major în viața culturală a comunității noastre, care urmărește promovarea reperelor valorice la nivel mondial.

Festivalul Internațional de Teatru, ajuns la a XVIII-a ediție, și-a consolidat poziția de la o ediție la alta, prestigiul său a crescut, fiind confirmat de numărul mare al celor care s-au înscris cu spectacole în festival, precum și de publicul numeros care participă.

Constat că și în acest an festivalul continuă tradiția unei bogate oferte culturale, aducând în atenție o serie de spectacole speciale de teatru, dans, muzică, expoziții de artă vizuală, lansări de carte, conferințe, și, nu în ultimul rând, foarte apreciatele spectacole de stradă.

Felicit organizatorii, întregul colectiv condus de domnul Constantin Chiriac, pentru munca depusă la pregătirea acestui eveniment de excepție ce contribuie la creșterea prestigiului cultural al Sibiului în lume. Urez festivalului ca mulți ani de acum înainte să se bucure de succes și recunoaștere a valorii sale incontestabile. Urez tuturor participanților mult succes și un timp plăcut petrecut în județul Sibiu.

Martin Bottesch
Președintele Consiliului Județean Sibiu

În cei 18 ani de existență Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu și-a construit o tinerețe matură. Înconjurat de tranziții și de crize, festivalul a generat în timp frumusețe și speranță, a dezvoltat o platformă de dialog.

Sibiul este locul în care se impun sau se descoperă valori, este locul ce naște proiecte. În acest an ne vom bucura de spectacole de teatru, dans, flamenco, muzică, spectacole de stradă etc. de pe toate continentele.

Nume celebre precum Luc Bondy, Eimuntas Nekrosius, Burgtheater, Teatro de la Abadia, Ascanio Celestini, Emma Dante, Yukio Suzuki, Aktionstheater Pan.Optikum etc. poposesc la Sibiu alături de nume noi care împreună vor da valoarea certitudinii dar și a noutății.

Silviu Purcărete, Inbal Pinto, Dan Perjovschi, Malabar, Pál Frenák, Claire Cunningham, Alexandru Dabija și nenumărate alte nume vor aduce Sibiului acea fascinație pe care puține orașe din lume o au.

Parcurgeți programul și procurați-vă din timp bilete on-line pentru că tradiția festivalului ne confirmă rapiditatea cu care ele se epuizează. Bucurați-vă de toate spectacolele, expozițiile, concerte, conferințele, atelierelor profesionale, filmele, târgurile de carte, paradele și spectacolele de stradă la care accesul e gratuit, constituind astfel împreună o comunitate de civilizație și emoție.

Mulțumim orașului, finanțatorilor, sponsorilor, partenerilor, mijloacelor media, prietenilor și, nu în ultimul rând, celor care muncesc neconținți pentru ca acest miracol să se întâmple.

BECK'S, BEREA CARE A SPUS
NU IMPOSIBILULUI SUSȚINE FESTIVALUL CARE
A SPUS NU CONVENȚIONALULUI

Alege să consumi Beck's cu moderație

Comunități. Comunicare și cultură

Astăzi, când totul pare atât de simplu, când un banal click te poate duce acolo unde nici măcar nu ai visat vreodată și numai o apăsare de tastă face ca distanțele să dispară cât ai clipi, comunitatea a devenit un lucru nesemnificativ pentru majoritate. Totul se transformă.

Evoluăm și totuși nu ne dăm seama dacă direcția în care ne îndreptăm este cea corectă. Viteza cu care lucrurile se mișcă ne robotizează. Rutina ne metamorfozează în mici instrumente care nu știu altceva decât să producă, să producă și iar să producă. Comunicarea și micile plăceri par a fi singurele arme pe care le mai avem la îndemână pentru a lupta contra nefastei mecanizări la care suntem condamnați și totuși, parcă și ele sunt, treptat, contaminate cu uitare și superficialitate. Uităm să fim umani, uităm că o simplă plimbare prin parc, sau o cafea băută într-o piață animată poate fi mult mai benefică spiritului decât multele ore petrecute în fața unui monitor, lucrând sau „relaxându-ne” după o zi încărcată. Evoluția de care ne bucurăm atât de mult ne condamnă la o cruntă nefericire și singurătate. E timpul să ne trezim din această lungă beție a lucrurilor făcute dintr-un instinct aproape animalic. A venit

vremea să ne potolim foamea și setea de „a avea” și să-i oferim sufletului porții mici, dar consistente, de momente speciale alături de oameni cu care împărtășim aceleași gusturi și pasiuni, aceleași credințe și vise, adică... să învățăm din nou să comunicăm.

„Oamenii trăiesc în comunitate în virtutea lucrurilor pe care le au în comun, iar unica modalitate prin care ei ajung să dețină în comun aceste lucruri este comunicarea”. Acesta e unicul un mod de a exista al comunității. Lipsa comunicării crează controversă, dispute și mai ales energie negativă. Nu este nevoie de cercetări sau de documente pentru a demonstra acest fapt. O simplă și scurtă retrospectivă în istorie ne face să constatăm că, încă de la crearea lumii, omul nu a fost singur, ci a trăit în comunitate, alături de alți camarazi având aceleași năzuințe și îndeletniciri. Revenind la vremurile actuale, observăm că, în esență, situația a rămas neschimbată. Comunitățile încă există. Pe baza lor s-au creat popoare, care la rândul lor au fost divizate în grupuri de oameni care împărtășesc lucruri comune. Ce poate fi mai minunat decât faptul că toate aceste mici colectivități se pot uni într-un singur nucleu, având același scop... comunicarea?

Comunitatea naște creativitatea. Din motive practice, dar și spirituale, creativitatea înfloresce

cel mai frumos în colectivitate. Și ce poate fi mai spectaculos decât momentul în care comunitățile din toate colțurile lumii, cu tradiții și culturi diferite, devin chiar și pentru o scurtă perioadă de timp o unică breșă? Ruperea barierelor de natură politică, religioasă, socială și, mai ales, culturală reprezintă un pas cu adevărat important în evoluția omenirii și asta se numește globalizare. Doar printr-un astfel de eveniment ne putem aduce aminte cât de important este să comunicăm și să împărtășim și altora valorile și principiile pe care comunitatea noastră le posedă. Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu, ajuns deja la cea de-a XVIII-a ediție, reprezintă un moment unic, unul în care popoarele se unesc într-o singură respirație... cultura. Indiferent că este vorba de maniere diferite de abordare a teatrului, a muzicii sau a dansului, destinația finală a tuturor acestor reprezentări este aceea de a te face pe tine, privitorul, să înțelegi importanța și, mai ales, frumusețea unei comunități. Numai prin ea se pot naște valori și cultură. Descătușează-ți sufletul și simte! Renunță la prejudecăți și învață să fii fericit alături de ceilalți!

Andreea Radu

FITS se integrează și ne integrează

Un nou an, un nou festival... La fiecare ediție a Festivalului Internațional de Teatru de la Sibiu, primul lucru care ne surprinde sau care ne inspiră este cuvântul de pe afiș: tema festivalului. Sute de reprezentații, zeci de țări, mii de participanți și un singur cuvânt care să le unească pe toate: pare imposibil? Și totuși, an după an, limba noastră ne face să descoperim noi și noi valențe ale unor cuvinte aparent banale. Anul acesta surpriza este „Comunități”. Într-un context în care toată lumea își dorește să se afirme pe plan extern, FITS demarează plin de curaj arborând o temă actuală, extrem de delicată pentru întreaga țară și care marchează identitatea națională pe plan european. Așadar, festivalul sparge barierele asumându-și un rol integrator. Răsfoind programul evenimentelor, am avut plăcerea de a descoperi, pe lângă marile trupe venite din străinătate, și o paletă variată de teatre și spectacole autohtone. De la happening-uri în cafenele și până la concertele de fanfară, spectatorul va putea realiza o incursiune în cultura și arta românească de azi, cu influențele și prezențele ei inter-etnice. Mesajul pe care FITS ni-l transmite anul acesta este că sub aripa ocrotitoare a artei cu toții putem realiza lucruri mărețe, fie că suntem români, rromi, sași sau maghiari.

Ce se întâmplă de fapt în Sibiu în perioada 27 mai – 5 iunie? Lumea mănâncă teatrul pe pâine, indiferent de etnie sau de apartenența comunitară. Oriunde ne întorcem vedem numai teatrofilii veniți de pretutindeni pentru a respira spectacolul monden. Dacă ești pentru prima oară la FITS, această atmosferă te ia prin învăluire și, până atunci să te dezmeticești, deja magia s-a risipit. Dacă ești însă un veteran al festivalurilor de teatru, sentimentul care te cuprinde este o bucurie nemăsurată ce creează dependență și care te determină să concurezi cu tine însuși pentru a vedea cât mai multe spectacole și pentru a nu rata nimic din senzația aceea unică și efemeră. Este ca atunci când, sorbind lăcom dintr-o cupă de ambrozii, îți dorești ca ea să nu se termine niciodată. Un fenomen interesant se petrece pe străzile Sibiului. Aceiași oameni pe care îi văd zilnic grăbindu-se cu plase în mâini sau cu figuri încruntate care ne dau de înțeleasă că nu au timp sau că nu înțeleg, sau dintr-o dată cuprinși de multitudinea spectacolelor de stradă și miraculos zâmbesc sau se transformă în mici critici dezvoltând opinii elaborate. De la cerșetori până la cei mai importanți oameni ai urbei, cu toții au primit în ultimul an, într-un fel sau altul, microbul teatrului care se manifestă cu precădere în această perioadă. Cu siguranță, FITS-omania este molipsitoare și nimeni nu își dorește să caute un antidot. În această nebunie boemă în care totul aleargă în jurul nostru, dacă ne oprim o clipă să ne tragem

răsuflarea și privim lumea de lângă noi, constatăm un adevăr incontestabil: FITS adună laolaltă oameni de toate felurile și din toate colțurile lumii, uniți prin dorința comună de a se exprima sau de a găsi răspunsuri prin teatru. În esență, revenim la cuvintele lui Hamlet, care descoperea teatrul ca fiind o oglindă a firii, „menit să arate virtuții adevăratele ei trăsături și păcatului icoana lui”. De ce spun în esență? Pentru că de multe ori, inconștient, venim la teatru să ne descoperim pe noi înșine prin intermediul diferitelor trăiri pe care experiența artistică ni le declanșează. Aceiași interpretare are ecouri diferite în fiecare dintre noi datorită experiențelor trăite și adevărul este că ne plac vibrațiile propriei ființe atunci când sunt atinse corzi sensibile. Este minunat când la o reprezentație se simte în sală valul energetic al trăirilor variate, iar atunci când această isterie devine o stare euforică ce cuprinde un întreg oraș, se naște ceva măreț, ceva ce nu mai ține cont de aparențe, de origini sau de concepții. Avem cu toții acel zâmbet „tâmp” al omului care adoră să se lase cucerit, transformat, nimic și reconstruit de un spectacol de teatru. Așadar „Comunități” este o temă, pe cât de îndrăzneată, pe atât de francă: suntem cu toții aici tocmai pentru că suntem extrem de diferiți și împreună, prin variațiile noastre de percepție facem ca teatrul să prindă viață.

Doriana Tăut

» de pe teren

FITS 2010: Scurtă retrospectivă a unor zile lungi, cu prelungiri

Doamnelor și domnilor, bine v-am regăsit la cea de-a XVIII-a ediție a Festivalului Internațional de Teatru de la Sibiu. După cum unii dintre voi știu deja, anul trecut am băut și noi, spectatorii de la Academia Cațavencu, niște beri pe-aici, prin curtea teatrului, alături de actorii zilei. Am văzut și noi niște piese de colecție și-am fumtat ca turcii în bucătăria festivalului, cot la cot cu marii regizori. Am făcut poze, am înregistrat, ne-am luat notițe și, timp de zece zile absolut memorabile, am acoperit cu texte șase pagini din revista pe care tocmai o țineți în mână. În paralel, ne-am notat cu atenție, în carnețele noastre de jurnaliști *old school*, principalele evenimente ale zilei, pe care am hotărât, după un an, să vi le împărtășim. Așa, ca să nu uitați la ce festival vă aflați.

ZIUA 1: Ne stabilim cartierul general în cafeneaua cu cel mai bun wireless din Sibiu – Atrium. După prinz, dăm o fugă în Piața Mare, unde aflăm de la Constantin Chiriac, directorul festivalului, niște cifre interesante – 350 de evenimente și 68% bilete vândute. E de-abia prima zi. Sibiul funcționează. Treabă nemțească, pe undeva.
ZIUA 2: Testăm mămăliguța cu brânză și smântină de la Crama Sibiului Vechi, recomandată de Theodor Paleologu. E și el la festival, dar a venit cu mașina, nu cu bicicleta aia daneză, de fițe. Evident, unul dintre spectacolele care i-au plăcut e *Oda pro-*

Ancient Art New Paths cu ce au găsit prin bagajele de mână. Oare se poate face teatru cu o periută de dinți? De întregul Buhagiar ce-ar putea scoate dintr-o geantă de laptop Samsonite.
ZIUA 5: Aseară am stat la bere cu Dragoș Bucurenci. Am profitat de ocazie și i-am luat un interviu, pe trezie. Ne-a spus că îl găsește pe Dan Puric foarte potrivit pentru a participa la *Dansez pentru tine*. Greu de spus cât băuse Bucurenci.
ZIUA 6: „Mi se părea atunci că băutura avea un sens, era o formă de rezistență culturală și politică”, ne spunea acum câteva ore Matei Vișniec despre boema literară a anilor '70, '80. Încă meditam pe marginea acestei afirmații, în fața unor mici sleiți, aseasonați cu niște bere. Problema e că nu prea avem chef să luptăm.
ZIUA 7: E aproape miezul nopții, iar terasa din curtea teatrului e plină. Cțiva actori tineri care vorbesc în engleză se prind într-o horă românească, pe un mix Prodigy & Gabi Luncă. La masa de lângă noi se discută aprins despre *Electra*. Cuvintele sînt acoperite de zgomotul sticlelor care se ciocnesc într-o veselie. *Electra* a avut 50 de participări internaționale la festivaluri importante. Felicitări, domnu' Măniuțiu. În locul dumneavoastră, ne stabileam definitiv la unul dintre festivalurile alea.
ZIUA 8: De dimineață am dat o raită prin teatru. Am cunoscut o parte din oamenii din culisele FITS: șoferi, mașiniști, tîmplari, pictori executanți, machiori, croitori, cabinieri, recuzitori, operatori și tehnicieni. Sînt angajați dedicați, care, în timpul festivalului, ajung acasă doar pentru câteva ore. Am plecat de acolo cu molfăind cu poftă prăjituri făcute de tanti Anița, bucătăreasa teatrului de peste 20 de ani.
ZIUA 9: E ultima noastră seară la Sibiu. Alcoolul curge în valuri și dezleagă limbii în curtea teatrului, ocazie cu care aflăm că, într-un moment de neatenție, zilele trecute, am ratat-o pe Doina Levintza dansînd pe drum and base! Pentru a compensa pierderea, ne dăm mari că l-am surprins pe Theodor Paleologu țopăind pe dansul pinguinului, îmbrăcat impecabil într-un costum de culoarea oului de rață.
ZIUA 10: Plecăm spre București, orașul în care nu ar fi posibil un festival de teatru de o asemenea amploare, din motivele de care le știm cu toții, de la critici de teatru la pensionari. Pe drum, reflectăm asupra unui eșec personal: în urma acestei experiențe, n-am devenit experți în teatrologie. Dar măcar unii dintre noi o să agațe mult mai ușor ochelariște intelectuală sub 30 de ani, în Green Hours, spunîndu-le că știu cine este Pippo Delbono și tanti Anița de la Radu Stanca.

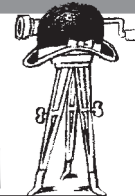
Maica Reportereza

gresului, tot o producție daneză. Îl luăm pe sus la un interviu, dar în limba română. Da, vorbește.
ZIUA 3: Am fost aseară la Transe Express, la spectacolul numit *Pietonul aerului*. Tipii ăștia cîntă la tobe în aer, agățați de macarale. Genial! Piața a fost plină ochi, iar noi ne-am extras cu greu din mijlocul mulțimii. La final, încă aveam portofele și telefoanele în buzunar. Revelații absurde, de bucureșteni.
ZIUA 4: Cică păpușarii chinezi din trupa Quanzhou au rămas fără păpuși, bagajele lor fiind rătăcite în Helsinki. Artiști, nu jucării: au susținut spectacolul

» concurs

recunoașteți
personajul

Cînd e prea multă dragoste, nu mai e umor

Bună ziua, Sibiu, noapte bună, București! Vă deranjăm cu o rubrică de largă tradiție în Academia Cațavencu, care devine aici, în sinul festivalului, un temerar concurs de cultură teatrală și aproximativ vizuală. E un fel de rebus cu pixeli. Nu scrieți cuvinte, dar aveți libertatea să desenați mustăți, urechi de elf sau pălării de arlechin, ca-n commedia dell'arte. E simplu și firesc: tot ce aveți de făcut e să recunoașteți individul (care, culmea, îmbracă uneori haina unui personaj, în sensul cel mai dramatic al cuvîntului!), pe baza unor indicii precise, dacă nu cumva obscure. Tot ce aveți de făcut e să încercați cu un pix varianta corectă și să fiți atenți unde ne găsiți (da, scrie mai jos). Personajul de azi e un obișnuit al festivalului. A mai fost aici, pe scenă și, la drept vorbind, îl veți vedea și azi, în deschiderea FITS. Dacă e cumva actor? Posibil, de vreme ce are unele antecedente politice. Dacă scrie texte? Probabil că nu, dar a făcut-o, cînd era mai tînr, avea un păr mai lung și o listă de cuceriri nocturne care putea eclipsa, din punct de vedere cantitativ, distribuția Tragediei Antice a lui Andrei Șerban. Dacă e haios cînd vorbește despre dragoste? Cuidat și enervant: nu. Știi cine e? Perfect. Poți câștiga un exemplar din ultimul almanah editat de Academia Cațavencu, cel care se ocupă - inoportun și masochist - de fericirea la români.

Variante de răspuns:

- A. Ion Caramitru de la UNITER
- B. Dan Bittman de la Holograf
- C. Mircea Diaconu de la PNL
- D. Paradoxal, Mihai Mălaimare de la Teatrul Masca

Unde ne găsiți?
La standul de carte din holul Teatrului Radu Stanca, în fiecare zi, între orele 18:30-19:00. Atenție la neatenție: primul sosit e primul servit!

APLAUZE
6-7

ANDI VASLIUANU

interview

Am pasiune. Uit că n-am bani

Dacă te uiți la orice lung-metraj, mediu-metraj, scurt-metraj, mini-metraj sau reclamă românească din ultimii 10-15 ani, la un moment dat o să îl observi undeva în cadru pe Andi Vasliuanu. Pentru că nu există film care să nu-l vrea pe unul dintre cei mai talentați și prolifici actori de după '90 încoace. Evident, omul știe și teatru și exact asta caută el la Sibiu. Am vorbit cu Andi Vasliuanu (pe care-l puteți vedea mîine seară, la Casa de Cultură a Sindicatelor, în spectacolul *Miriam W*, de la Teatrul „Toma Caragiu” din Ploiești, în regia lui Radu Afrim) despre pasiune, prietenii, roluri bune. Și celelalte lucruri frumoase și perfect simbolice care-ți rămîn în cap atunci cînd ești actor în România. Logic, despre bani n-am avut ce discuta.

Reporter: Pînă acum faci parte din tînăra generație de actori străluciți din România. Când ai de gând să treci la actori consacrați?

Andi Vasliuanu: Păi, nu știu, deocamdată m-am apucat de rolul de tată. Cred deci că am trecut la roluri mai mature. Dar mai mult de-afita? Consacrați? E o întrebare foarte interesantă, habar n-am, mai lasă-mă un pic.

Rep.: Anul ăsta te vedem pe scena Festivalului Internațional de Teatru de la Sibiu doar în *Miriam W*. Cine ești tu acolo și ce poveste ne spui?

A.V.: Sînt un irakian, un agent imobiliar irakian, care o ajuta să vîndă apartamentul părinților, pe cea din rolul principal, cum ar veni. Personajul meu e un băiat foarte sensibil și are o problemă destul de mare: o iubeste pe proprietara apartamentului încă de cînd era copil și acuma, cînd o vede, reînvie dragostea.

Rep.: Cu Radu Afrim ai mai lucrat și în 2005. E un regizor foarte special.

A.V.: Să lucrezi cu el e și greu și ușor, în același timp.

El e un regizor care e axat mult pe imagine, știi? Adică pune accent foarte mult pe chestia asta și caută din imagini să ajungă la poveste. Imaginea îi creează povestea, de cele mai multe ori. D-ăia și alege texte total noi pentru publicul din România. E cumva, dacă vrei, un regizor de videoclipuri.

Rep.: Și actorul unde e în toată povestea asta?

A.V.: Actorul trebuie să simtă și el imaginea. Eu cred că orice actor din lumea asta, dacă ar lucra cu Afrim, ar trebui neapărat să se plieze pe el, pe felul lui de a fi. Și, în general, asta e munca actorului, să se plieze pe ce vrea regizorul, ce urmărește el.

„E greu să găsești filonul ăsta de umor românesc”

Rep.: Cînd vii la Sibiu, la festival, unde te refugiezi? Unde te-ascunzi să mănânci în liniște, să bei ca omul o bere? Vrem să te dăm în vileag, în caz că te pîndesc din umbră fanii sau regizorii cu care încă n-au lucrat.

A.V.: După cîte îmi aduc aminte, chiar în curtea teatrului era un loc unde se bea bere și, practic, era principalul loc de întîlnire al festivalului. De mîncat, habar n-am, îmi place foarte tare central vechi al Sibiului. Bine, orașul ăla e minunat. Dacă arta s-ar petrece acolo și de-acolo ar începe, acolo m-aș muta.

Rep.: Prietenii de la Sibiu?

A.V.: Sînt mulți, mulți. De exemplu, mi-ar plăcea foarte tare s-o reîntîlnesc pe Ofelia Popii, care mi-e foarte dragă și pe care eu o consider o foarte mare actriță. Sînt mulți, sînt mulți, nici nu știu care-s toți cei invitați la această ediție.

Rep.: Lia Bugnar a scris un scenariu de film „pentru marele public”, lucru rar în ziua de azi. Spuneai într-un interviu că lucrurile o să se schimbe în curînd în cinematografia românească, că tot neorealismul ăsta

o să se stingă și că regizorii or să vină în cinematografe și cu comedii. Te vezi jucînd într-o comedie romantică?

A.V.: Absolut.

Rep.: În regia cui?

A.V.: Cred c-ar putea s-o regizeze și Porumboiu, și Mungiu sau Muntean. Toți ar putea. Eu am jucat în scurt-metraje de acest gen. O comedie romantică făcută de acești oameni ar putea ieși foarte bine, pentru că, oricum ar face-o, n-ar fi una americană. E drept că, momentan, e greu să găsești filonul ăsta de umor românesc, care să fie rezonant cu publicul de aici. Și mi se pare un lucru greu de făcut. Dar filonul ăsta o să-l găsim, sînt sigur.

Rep.: Care e rolul vieții tale, tragic sau comic? L-ai avut sau îl vei avea?

A.V.: Nu l-am avut, de ce să mint? Au fost părți din rolurile pe care le-am făcut care mi s-au părut ok, dar așa, roluri pe de-a-ntregul... Cred că cel mai aproape pe teatru mi-e Caliban din *Furtuna*, pus în scenă de Cristi Juncu, iar în film rolul dintr-un mediu-metraj regizat de Radu Jude.

„E altceva, o nebunie totală...”

Rep.: O tot spui în interviuri: nu ai mare încredere școala românească de actorie. Nici în televizor. Și nici în stat, că o să bage bani în filmul românesc. Ceva pozitiv ai de spus?

A.V.: Am încredere foarte tare în generația tînăra, care, după părerea mea, va ști să rezolve aceste lucruri. Pentru că au informații mult mai multe decît noi, cei din generația mea, și au un alt fel, mai cinstit, cumva, de a-și construi metaforele despre viață încă de acum, de la vîrsta pe care o au. Mi se par chiar mult mai profunzi decît generația mea și, parcă, sînt mai clari în

ceea ce vor să zică. Ceea ce mă doare pe mine foarte tare este că nu li se dă multă atenție. O să vină, însă, și rîndul lor.

Rep.: Am văzut trailerul de la *Bibliothèque Pascal* și mi s-a părut că ar trebui să fie un delir savuros.

A.V.: E unul dintre cele mai dragi filme ale mele, mai ales că e și făcut de un regizor pe care îl ador (*Szabolcs Hajdu* - n.r.). Am avut noroc cu întîlnirea asta...

E un film suprarealist, o poveste foarte frumoasă despre o fată care își pierde copilul și, ca să nu-l piardă

de tot, începe să se prostitueze. Mă rog, așa cum ți-o povestesc eu, pare ca un film românesc obișnuit... Dar e altceva, o nebunie totală...

Rep.: Urmează *Jucătorul*, regizat tot de Szabolcs Hajdu. Ce-ți place atît de mult la acest regizor?

A.V.: Totul, orice! E unul dintre pușinii profesioniști în care am deplină încredere și nu comentez nimic. Orice ar zice, pentru mine e literă de lege.

Rep.: Te vedem în distribuțiile tuturor filmelor românești importante și, totuși, nu refuzi scurt-metrajele studenților de la regie. Ce te face să alegi proiectele astea mici?

A.V.: În primul rînd, la scurt-metraje mă atrage subiectul. În cazul unui lung-metraj, în funcție de regizor accept sau nu. Dacă e un regizor bun, scenariul se poate duce într-o zonă foarte bună. Mi se par foarte proaspeți regizorii tineri, mă ajută să-mi amintesc de începuturile meseriei și să nu mă iau prea în serios, să nu cred că sînt buricul pămîntului. E ca un mic duș rece.

Rep.: Salariile din teatre sunt mizere, bugetele filmelor minuscule. Ce-ți mai rămîne?

A.V.: Pasiunea. Atît. Dacă n-aș avea-o pe-asta, m-aș lăsa de viață în general. Dar pasiunea asta pe care o am și, pînă la urmă, mi-e dată de undeva și n-am făcut nimic pentru ea, mă ține în viață și mă bucură. Uit de foarte multe ori că n-am bani și o grămadă de alte lucruri pe care mi le-aș dori la vîrsta mea.

Rep.: Ești mai cunoscut ca actor de film decît ca actor de teatru (iar treaba asta ar trebui remediată pînă la următoarea ediție FITS). Zi-mi, deci, cinci filme pe care le-ai lua cu tine pe o insulă pustie, fără teatru național.

A.V.: *Oci ciornie* al lui Nikita Mihalkov, *Noaptea Cabriei* al lui Fellini, *Forrest Gump*, *American Beauty* și cred că *Bibliothèque Pascal*.

Raul Gheba

Am înțeles că în România ori e soare în exces, ori plouă ca la balamuc. Pe undeva e normal să aveți o climă atît de indecisă cînd Busu poartă fular la gît în miezul primăverii și pantaloni verde brodat cînd vorbește despre inundații.

Grup de actori japonezi dotați cu umbrele de ultimă generație, din titan, antrenați să facă față atît precipitațiilor în aversă, sub formă de tsunami, cît și exploziilor solare de la Fukushima.

Am auzit că l-au eliminat pe Cove de la Dansez pentru tine. Nasol. Empatizasem cu visul lui, care mă făcea să rîd. Tot ce mai pot să sper e c-o să cîștige Mama Natură, dovada vie că există femei făcute să danseze boogie și femei care, dimpotrivă, trebuie să-și pună în prealabil silicoane.

Ansamblu de călușei disco, demonstrînd sibienilor că tradițiile nu pier, ci doar se remixează în club lounge-ul satului.

Cînd i-am zis cît a venit întreținerea a leșinat. Săraca, s-o fi uitat aseară la Animal Planet și-o fi aflat că există mamifere inteligente, care fac pe mortul cînd se-nfîlesc cu mării prădători de la stat.

Scenă din spectacolul Faceți loc, în care sperăm că e vorba despre o familie de români care n-are loc într-o garsonieră din Vitan și își cumpără o vilă confort 2 semidecomandată la Berlin.

APLAUZE 8-9

cuvîntul care...

...trăiește intens drama albinelor sibiene

● „Sibienii mușcați de căpușe au luat cu asalt Urgența”, scrie *Adevărul* din 25 mai, menționând că, în ziua precedentă, 12 persoane ajunseseră la spital cu mușcături de căpușe, „număr record în interval de 24 de ore, la Urgența din Sibiu”. Așadar, atenție la căpușe, dragi sibieni! Nu alergați pe câmpuri noaptea, după spectacolele în aer liber! Iar dacă observați ceva suspect la blana ciinelui vostru sau al vecinului, contactați personalul competent. Nu încercați să anihilați căpușele cu propriile voastre mâini. Folosiți-le eficient, pe dușmanii naturali de înălțimea voastră.

● *Rondul de Sibiu* ne informează, în ediția din 25 mai, că senatorii din Sibiu sînt mai leneși decît deputații și ocupă locul 22 după prezența la vot. E concluzia Institutului pentru Politici Publice (IPP), care a dat publicității un nou raport privind activitatea parlamentarilor aflați la jumătatea mandatului. Sincer, habar n-aveam că senatorii din Sibiu obișnuiesc să-și bea cafeaua de după-amiază cu Crin Antonescu. Mă întreb de unde are atîtea dormitoare ca să-i cazeze pe toți.

● Veștile proaste continuă: „Apicultorii sibiieni din zona Nocrich sînt în pragul revoltei. Oamenii spun că a apărut riscul unei epizootii de *loca*, o boală cunoscută sub numele de ciurma albinelor. «Pericolul este dat tot de un apicultor, care și-a adus niște stupi cu albine bolnave. Dacă apare *loca*, ne-a omorît afacerea tuturor, pentru că de *loca* nu poți scăpa. Ciurma albinelor este necruțătoare», a spus unul dintre crescătorii de albine, Ion Moroianu” (*România liberă*, 26 mai). Ceea ce n-am înțeles (și, deci, mă îngrijorează) e dacă ciurma albinelor se transmite la urs, prin miere. Și de la urs la om, prin ghelele de

gunoi din orașele montane.

● Sub genericul „Magia teatrului de la Sibiu”, *Adevărul* de miercuri, 25 mai, publică o destul de amplă prezentare a programului festivalului la care ne găsim și încheie cu un citat reprezentativ: „Sibiul va deveni o veritabilă capitală culturală a lumii” (Constantin Chiriac, directorul FITS). Ideea cu capitala nu e rea deloc. Am putea reveni asupra ei, cînd centrul Bucureștiului va fi lovit de un meteorit. Serios, altă șansă n-avem.

Lecturnul Breslelor

» strada principală

Dacă voluntarele sînt pe recepție

Știm: strada vorbește mereu, dar cine s-o asculte? Guvernul? Președinția? Dumnezeu? Să fim serioși sau realiști. Exceptînd cazurile extreme cînd sindicatele ies în stradă ca să danseze „pinguinul” (caz în care se pune pe ascultat Radio Zu), ceea ce se petrece între două trotuare rămîne în stadiul de proiect sau accident rutier. Cel puțin cu excepția de față, cînd voi, cetățenii Sibiului, aveți ceva important de spus despre ce se întîmplă în aceste zile. Mai exact, la festival. Despre pensii, politicieni sau prețul cartofilor vorbim altădată, cînd vom scrie împreună revista unei revoluții.

Dar cum strada se pune pe vorbit în prima zi de festival (cum e normal oriunde în lumea civilizată), iar primul număr al acestei publicații a fost predat cu o zi înainte de începerea ostilităților (cum e normal în tipografie), în ediția de azi vorbesc ziaristii din stradă. Mai exact, corespondenții speciali ai *Academiei Cațavencu*, trimiși la fața locului să se culturalizeze cu forța.

Simona Rădoi (reporter): „La ediția asta, e clar, vreau să văd vreo douăzeci de spectacole, să beau cîteva zeci de beri cu oamenii din spatele festivalului, să mai mînc o porție de sarmale fierte în vin direct din bucătăria teatrului și, în general, să îi privesc pe cei doi colegi ai mei cum muncesc.”

Radu Alexandru (redactor): „Se știe deja că Sibiul e un oraș frumos cu fete primitoare, ceea ce am văzut de la ediția de anul trecut. Așa că anul acesta aș vrea să văd, dacă se poate, voluntare de la festival și mai primitoare ca de obicei. Altfel de primitoare încît să nu mai pot scăpa de ele. Și care, apropo, să umble la gît cu cîte o butelcuță de alcool ca, Saint Bernarzii.”

Radu Gheba (reporter): „Teatrul e un lucru frumos, cum ar zice Sofocle. Tocmai de aceea mă aștept la lucruri frumoase de la festival. Am învățat pe de rost umătoarele: *Antigona*, *Hamlet*, *Unchiul Vanea*, *Godot*, *Faust* etc. Sînt niște cuvinte pe care e bine să le ai în vocabular cînd te duci la un festival de teatru.”

opera de trei pahare*

Găleți de teatru!

Avea 30 de ani și era cel mai tînar actor din istorie care obținute un rol principal (Petruchio, în *Îmblînzirea scorpiei*) la Teatrul Regal Shakespeare din Stratford – locul de naștere al dramaturgului. La bairamul de după premieră, Peter O'Toole s-a așezat pe un tron, în mijlocul scenei, flancat de două găleți. Una cu whisky irlandez, cealaltă cu bere. Legenda spune că, fidel unui vechi obicei de consum împămîntenit în năpraznicul ținut Galway (unde condițiile climatice impuneau măsuri drastice), Peter O'Toole era dotat cu o halbă regulamentară, de jumătate de litru. Pe care o scufunda, cu o tenacitate care va deveni legendară, în găleata cu whisky, apoi în aia cu bere și tot așa, dîndu-le pe gît pe nerăsuflete. Pînă l-au ridicat mașiniștii pe sus, ca pe regii din vechime, purtați cu lectica spre dormitor.

Ceva mai tîrziu, după ce a aflat și Hollywood-ul cine e actorul ăsta irlandez care conduce un Rolls alb și se trezește în Mexic fără să știe cum a ajuns acolo, bunul său prieten Richard Burton mărturisea, dezmeticin - du-se după o experiență similară: „Eram așa de beat că mi s-a părut că sînt Peter O'Toole”. Veți spune că, între timp, ficatul s-a descompus, omul s-a lăsat de băut și că vechii lui tovarăși de beție au un numitor comun: sînt morți. Dar cine sîntem noi să-i dăm în cap cu deconstructivismul unei legende de o asemenea magnitudine? Niște bieți epigoni provenind dintr-o cultură emanamente temperată, care a încurajat mai mult lenea decît excesul.

Din fericire, asta nu ne împiedică să iubim teatrul. Și ce-ar mai fi un festival de teatru fără berea de după? O colecție ingierească de piese, un ceas elvețian care-și face treaba bine și plicticos, fără a naște polemici sau anecdote. Plecăm, deci, de la premisa corectă că oamenii (și mai ales artiștii, care sînt teoretic mai umani decît inginerii) sînt făcuți să interacționeze în medii laxe, fluide, foarte puțin formale. Nu ne întrebați cîte proiecte (da, culturale) s-au născut anul trecut, la clubul festivalului din curtea Teatrului Radu Stanca. Deși am fost acolo, nu știm (sau, pur și simplu, nu ne mai aducem aminte cum am ajuns acasă). Dar ceea ce putem face e să vă ținem la curent, zilnic, în acest spațiu de larg consum, cu viața nocturnă a festivalului, întrucît e bine de știut ce pierdeți dacă vă culcați devreme, ca elvețienii. Miine începem. Și, din alte puncte de vedere, continuăm.

Berică Venturiano

* Cronica evenimentelor nocturne realizată de experții noștri acreditați la mese.

» comunități

Ce NU ar trebui să ratezi la ediția din acest an a Festivalului Internațional de Teatru de la Sibiu!

În primul rînd: *Idiotul*, noul proiect al lui Eimuntas Nekrosius, ceea ce se poate numi, fără prea mari rețineri, un adevărat maraton teatral, întinzându-se pe parcursul a nu mai puțin de cinci ore de spectacol; *Parfum de iubire*, *parfum de tămăie*, aparținînd companiei Yamanote Jijosha, (cei care au adus în anii precedenți la Sibiu spectacole precum *Titus Andronicus* și *Oedip rege*), Războiul unui nebun cu Ascanio Celestini pe poziția de regizor, scenograf și, totodată, actor în propriul său spectacol.

Cui i-e frică de Virginia Woolf, în regia lui Gelu Colceag, *Metodă*, în regia lui Theodor Cristian

spectacolul aniversar creat de Gavriil Pinte (care nu se dezmente nici de această dată în privința alegerii spațiului de joc), își propune o călătorie biografică aparte. Folosind tramvaiul pe ruta Sibiu – Rășinari și retur, încercă o incursiune în ceea ce Emil Cioran numește, în scrierile sale, Paradisul.

Al doilea, noul spectacol semnat de Silviu Purcărete, propune o extraordinară punere în scenă a piesei lui I. L. Caragiale, pe muzica lui Vasile Șirli, scenografia aparținîndu-i lui Dragoș Buhagiar. Deloc de lepădat, o rubrică nouă în „grila de programe” din acest an, Teatrul de la miezul nopții vă așteaptă în Atrium, bineînțeles, la miezul nopții, cu un „grupaj” de alte spectacole, și ele foarte noi. *Nimeni nu știe ce e-n inima mea* – un one-man show cu actorul Florin Coșuleț, Eu sunt două femei,

Idiotul - MENO FORTAS NEKROSIUS THEATRE COMPANY (LTU)

Popescu sau *Miriam W*, al lui Radu Afrim sunt doar câteva din spectacolele care vor însufleți Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu, locul unde, după cum bine știm cu toții, sunt aduși laolaltă participanți din peste 70 de țări, în peste 60 de spații de joc, în spectacole de muzică și dans, spectacole de stradă și, bineînțeles, spectacole de teatru din cele mai variate. Astfel, numărul de 10.000 de bilete puse inițial în vânzare la începutul lunii mai a fost suplimentat, după nici trei săptămâni, cu alte 5.000 de bilete, menite să răspundă cererilor numeroase venite din partea publicului.

Nu știu dacă, precum s-a scris, această ediție aniversară reprezintă „examenul de maturitate” al Festivalului Internațional de Teatru de la Sibiu; cred că examenul – și ce dovadă poate fi mai palpabilă decît succesul edițiilor anterioare? – este susținut cu aceeași seriozitate de ani buni, rezultatele fiind pe măsură. Iar dacă prin maturitate se înțelege prezența unora dintre cei mai valoroși regizori ai momentului, atunci da, condițiile sînt îndeplinite. *Ispita CIORAN* și *D'ale Carnavalului*, două din spectacole noi aparținînd Teatrului Național „Radu Stanca” Sibiu, se află și ele în aceeași situație din punct de vedere al biletelor vândute. Primul,

CU SPRIJINUL SPECIAL

PARTENERI DE EVENIMENT

Oamenii fac diferența

PARTENER AL SEZONULUI GERMAN

PARTENER DE COMUNICARE

vodafone

NEW WORLD. NEW THINKING.

Cristian Opris

APLAUZE 10-11

Ajuns la vârsta majoratului, Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu capătă o nouă față, una mult mai matură, deoarece anul acesta organizatorii au dorit cu orice preț să ajungă la perfecțiune, pe lângă aceasta abordând o nouă temă: „Comunități”.

În perioada 27mai – 05 iunie vor fi prezentate publicului peste trei sute de evenimente, la care vor participa actori și companii din șaptezeci de țări, tocmai acesta fiind prilejul de a pune punctul pe „i” și de a atrage atenția publicului asupra spiritului unei comunități și asupra importanței și influenței pe care aceasta o are în viața de zi cu zi a fiecărui om care face parte din ea. Festivalul este prilejul pentru a consolida relațiile internaționale și pentru a împlini armonia minorităților comunității sibieni. Tocmai pentru a ajuta la îndeplinirea acestui scop,

ALOHA TAHITI SHOW – POLYNESIAN FOLK GROUP (TAH/FRA)

în fiecare an e găzduit la Sibiu un grup de voluntari japonezi care doresc să își lărgască orizonturile, pregătiți fiind să muncească alături de oamenii necunoscuți, după un sistem care le este în mare parte străin, dând dovadă de toleranță și de un simț al socializării ieșit din comun.

Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu este o paradă de culturi cât se poate de diverse și de bogate, iar interacțiunea dintre participanții la această mult așteptată doză de cultură este fantastică, fiecare având lucruri deosebite de învățat. Organizatorii, împreună cu voluntarii, formează o mare familie, toți muncind cu plăcere pentru același scop. Sute de voluntari participă la acest festival din dorința de implicare în activitățile comunității și pentru a sprijini arta de orice natură, deoarece realizează că doar sub forma acestei mari mișcări se pot realiza lucruri grandioase și valoroase pentru artă, pentru individ, pentru comunitate și chiar pentru economie, pe care ne străduim să o redresăm.

Comunitatea înseamnă simboluri, înseamnă prietenie, cooperare, inițiativă cu scopul de a

prograsa, de a face un bine celorlalți. Individul este reflexia comunității, în timp ce comunitatea din care face parte îl transformă și îl obligă la evoluție sau la involuție.

Cu ocazia fiecărei ediții a Festivalului Internațional de Teatru, cetatea sibiană a găzduit în sânul ei sute de artiști purtători ai artei specifice comunităților de proveniență, astfel Sibiu devenind, în ultimii optsprezece ani, timp de zece zile, un așa-zis leagăn al civilizației extrem de celebru în Europa și nu numai. Tocmai datorită gradului de cultură ridicat oferit de această întreprindere, Sibiu a reușit să obțină mult mai ușor titlul de Capitală Culturală Europeană în anul 2007, acesta fiind punctul principal de interes.

În continuă schimbare și evoluție, Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu a activat la o scară mai restrânsă, acoperind în mod treptat tot mai multe subdiviziuni ale artei. Astfel încât, în prezent, ofertele culturale înglobează o gamă variată precum: spectacole de teatru, spectacole de dans, concerte, expoziții de fotografie și costume, lansări de carte, spectacole lectură, ateliere susținute de

personalități semnificative în lumea artistică și conferințe de presă.

Fiind voluntar pentru prima dată la acest festival, în anii precedenți fiind doar spectator la anumite evenimente, am reușit să remarc încă de la început faptul că este depusă extraordinar de multă muncă pentru realizarea unui ansamblu de evenimente de o asemenea anvergură, aportul fiecărui participant în organizare fiind important; indiferent de atribuții, festivalul poate fi ușor asemănat unui puzzle.

Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu a luat naștere la locul potrivit, în momentul potrivit, ofertele comunității sibieni împlinindu-se armonios cu ofertele culturale ale festivalului, astfel încât invitații și musafirii acestor evenimente rămân cu amintiri frumoase cu privire la comunitatea sibiană și a tot ceea ce adăpostește ea.

Cristina Gheordun

Oameni talentați, într-un oraș colorat!

În multitudinea culturală și realitatea orașului Sibiu, Festivalul Internațional de Teatru este un eveniment mult așteptat în cea de-a XVIII-a ediție a sa. Aflat sub semnul consumului, mesajul artistic este prelungit în microuniversuri exprimate prin spectacole de teatru, dans, expoziții, concerte, conferințe, ateliere profesionale, filme, târguri de carte, parade și spectacole de stradă la care accesul e gratuit.

Metaforă a comunității, festivalul reunește artiști din toate colțurile lumii, ca o paletă cu urme de pasteluri reflectate de note muzicale și multă artă actoricească. Deschide o altă treaptă spre cunoaștere, reunind, și de data aceasta, creatori de artă talentați, dornici să se exprime în fața a sute de oameni. E sărbătoarea spectacolului ce oglindește realitatea prin imagini expresive care concep un univers autentic viu, adunând o sumă de contexte trăite cu emoții. Artistul comunică cu spectatorul, împreună descoperind impulsuri și valori pure ale artei; se unesc pe scena spectacolului având trăiri comune de bucurie și exaltare. Într-adevăr, cultura joacă un rol major în dezvoltarea relațiilor interumane, fiind un factor esențial în stimularea dialogului, a capacității creative, și contribuie la o bună educație.

Oameni ai orașului medieval, călători și turiști veniți de pe alte meleaguri, trecători curioși, cu toții luăm parte și ne bucurăm de diversitatea artelor spectacolului. Învățăm că teatrul trăiește cu noi și prin noi! Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu e o înfrățire a comunităților în spiritul exprimării libere, a egalității și respectării tradiției artistice. Teatrul Național „Radu Stanca” reușește să creeze această lume artistică și oferă posibilitatea de a interacționa și de a descoperi multiculturalismul. Cu perseverență și o bună organizare, festivalul aduce nume importante pe scena de la Sibiu, precum Eimuntas Nekrosius, Burgtheater, Teatro de la Abadia, Ascanio Celestini, Emma Dante, Yukio Suzuki, Aktionstheater etc. Fără îndoială, publicul sibian respiră teatru! În acest festival am deosebita onoare de a crea o nouă rubrică în revista festivalului, APLAUZE.

Timp de 10 zile, cititorii vor avea parte de o serie inedită de interviuri cu nume celebre din spațiul artistic, precum și de păreri din public. E timpul să aflăm ce reprezintă acest festival pentru cei care contribuie la continuitatea și calitatea lui! Tema festivalului, Comunități, e un prilej de a promova valorile artistice, mai mult, ne îndeamnă să comunicăm și să privim deschis spre scena lumii. Absorbind sub masca teatrului privirile curioase și aprecierile criticilor, Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu este o ușă deschisă pentru fiecare iubitor de artă. Ne lăsăm surprinși și ne amestecăm prin mulțimea de artiști ce ocupă cetatea medievală. Orașul se mulează pe pilonii actului artistic, primind însetat spectacolul!

Kiki Grebenea

JTI

JTI este partener și susținător al marilor evenimente și instituții culturale din România:

- Festivalul Internațional de Teatru Sibiu (FITS)
- Festivalul Internațional „George Enescu”
- Festivalul Internațional de Film Transilvania (TIFF)
- Festivalul Internațional de Film „Comedy Cluj”
- Festivalul Internațional de Film „NexT”
- Universitatea de Arte
- Teatrul Masca
- Opera Națională București
- Societatea Națională de Radiodifuziune

APLAUZE 12-13

Din adâncul inimii, cu suflet !!!

Panică și dispreț, așa începe un film: e filmul vieții noastre. Panică fără oameni, dispreț pentru ei. Începe cu sfârșitul, adulmecă ușor și se agită de la început, spre sfârșit ne farmecă doar cu eșecul, exact punctul G în care nu atingem plăcerea. Adună vise,

împrăștie speranțe și camuflează eternul efermer, ne rabatează încet către umanitate: absurdul existenței.

De ce absurd?! Pentru că, în inexistența ei, umanitatea ne face să ne complacem. Și așa începe tot ce nu vrem să creăm în jurul nostru. Începe cu o clipă, începe cu... comunitatea în care trăim și în care „Existence, well... what does it matter? I exist in the best terms I can... The past is now part of my future, the present is well out of my hand”. E un total „control”, e filmul vieții noastre, pus în scenă de un regizor minunat și acesta nu e unul notoriu, deloc fascinant, lipsit de lirism, e unul care face parte din noi, e unul mai mult decât banal. E cazul particular dus către frenezia majorității. E pasiunea de a ne chinu singuri, alături de alții.

Teatrul, în tot sublimul lui pățimaș, ne lasă cu urme de speranță, ne poartă pe drumul unde, comunitățile, în toate culorile lor, oricât de policrome, diverse și nestatornice, adună acele speranțe împrăștiate și

spulberă visele, metamorfozându-le în realitate. Toată frustrarea se transformă într-o înclinare irezistibilă către melancolie, pornită din amintirea clipelor trecute. Vine și trece ca un val puternic, ne încarcă de suflet, apoi ne lasă mai seci decât un bec ars. Este festivalul. Da! Ne consumă. Dar o face teribil de frumos și măcar în aceste puține zile, unii văd ce e o comunitate (personal nu am simțit niciodată că fac parte din una), deși se sustrage total definiției tot ceea ce se întâmplă. Nimeni nu e dintr-un loc comun, nimeni nu se îndreaptă în aceeași direcție, nimeni nu împarte aceleași idei, dar toți ne lăsăm pradă aceleiași pasiuni: teatrul, în toate formele lui, plin de poezie vie.

Ce ne mai ține treji într-o continuă beatitudine? Teama de a nu fi ca ceilalți, frica de a nu ne încadra în tipare, imposibilitatea de relaționare cu împrejurul nostru, fără de care nu am exista ca și bipede sociale. Comunitatea este o posesiune în comun, o adunare de interese, credințe sau norme de viață comune ce ar trebui să fie completate și esențiale unui trai perfect în societate. Aici intervine absurdul. Trăim în, dar fără. Comunitatea devine astfel teatrul, teatrul devine viața timp de zece zile a mai multor comunități, conviețuirea și supraviețuirea lor pe aceeași metri pătrați. Nu este vorba doar de marea adunare generală a semințiilor din colțurile lumii, este realizarea unui tot unitar, un concurs continuu, între cei buni și cei mai buni, este punerea în comun a tuturor forțelor necesare succesului. Astfel se creează, probabil, comunitatea din interiorul comunității: aruncând orgoliul

la o parte și lăsând să curgă din noi pasiunea care clădește munți tineri dar puternici, deși dezrădăcinați.

O lume plină de sensuri, cuprinsă în cuvinte sumare, îmbrăcată în lumina scenică, destul de friguroasă. Comunitatea teatrului. Așa se rezumă probabil tot ce se întâmplă atunci când sunt puse la muncă mai multe celule capabile: se creează o simbioză perfectă, care culmea, chiar atinge perfecțiunea.

Ma gândesc cu stupeoare cât de habarnistă sunt în ale comunității. Auzi mereu sintagme precum: folosul comunitar, bunurile comunității, interesele sale etc. Dar ce e de fapt comunitatea dacă nu o idee prost încheată din subprincipii, o realitate strâmb construită și un pretext absurd pentru a aduna oameni, care oricum fără câștig nu ar da startul niciunei acțiuni? Totuși comunitatea teatrului ne uimește de la an la an. Să ne lăsăm surprinși și cuprinși și de astă dată, să facem să fie bine, cum ar spune un personaj celebru, cu siguranță nimeni nu va ieși din joc dezamăgit și cu siguranță câștigul nostru cel mai mare va fi simplul fapt de a fi acceptați ca și simpli sau valoroși pionii ai acestui joc. Până la urmă, șah mat nu va fi pentru nimeni. Cel puțin atâta timp cât există dorința. Când dispare aceasta, rămâne măcar orgoliul și tot continuăm. Fie ca anul acesta comunitățile FITS-ului să ne învețe ceva. Sigur ne va fi de folos și deschizând mintea, unicul lucru pe care-l vom fi pierdut va fi ceața de pe ochi. Deci, Comunități să fie!!!

Mihaela Anghel

COMUNITĂȚI

Tema Festivalului Internațional de Teatru de anul acesta este „Comunități”. De ce „Comunități”? Deoarece anual putem să ne dăm seama de cât de important este Festivalul Internațional de Teatru pentru Sibiu și, de asemenea, putem percepe cultura la nivel de comunitate internațională. Comunitatea este acea unitate a indivizilor cu posesiuni în comun, cu interese comune, indivizi ce locuiesc laolaltă, împărtășesc aceleași sentimente sau se ghidează după aceleași norme și reguli. Începând cu alegerea Sibiului ca și Capitală Culturală Europeană, în anul 2007, Sibiu a devenit o comunitate ce are un nivel extrem de ridicat pe plan cultural, acest nivel crescând an de an cu ajutorul Festivalului Internațional de Teatru de la Sibiu. Astfel, Sibiu în sine, este o comunitate în care cultura, patrimoniul și, de ce nu, creativitatea îi ajută pe locuitorii tineri și nu numai, să se dezvolte ca și indivizi.

În acest an, cele șaptezeci de țări participante la festival, sau, mai bine zis, cele șaptezeci de comunități, vor sărbători majoratul Festivalului Internațional de Teatru de la Sibiu prin noi reprezentații; spectacole de teatru, spectacole de dans, spectacole de teatru-dans, spectacole lectură, teatru de păpuși, muzică, dezbateri, conferințe, expoziții de fotografie, lansări de carte, instalații și ateliere, care vor avea loc atât în spații convenționale, cât și în spații neconvenționale. Așadar, timp de zece zile, sibienii și cei care sunt în vizită în Sibiu vor inspira un aer plin de spectaculos și se vor bucura de intensitatea dramatică ce va domina „orașul Roșu”.

Sibiu se bucură, de asemenea, să fie o comunitate multinațională, aici poposind în fiecare an, în cadrul Festivalului Internațional de Teatru de la Sibiu, oameni din numeroase țări, cu concepte și culturi diferite. Tocmai acest lucru este special, deoarece mai multe comunități generează un proces de culturalizare și divertisment ce scoate Sibiu din obișnuitul de zi cu zi și de asemenea îl scapă de „monotonie”. În cele zece zile de festival se poate observa activitatea „comunitară” de care se bucură acest eveniment, munca ce stă la baza organizării, susținerii și promovării Festivalului Internațional de Teatru de la Sibiu.

Pe de altă parte multitudinea de idei, de evenimente, modul diferit de percepție al sentimentelor

transmise de un festival sau de un eveniment de cultură, ține în picioare ideea de bază a Festivalului Internațional de Teatru de la Sibiu, aceea de a lucra în echipă, de a munci cu dragoste și cu dăruință, de a promova valori culturale internaționale, pentru realizarea unui festival de calitate. Acest lucru ne ajută să percepem totul ca pe un „eveniment” ce ne trezește simțuri pe care înainte nu le-am perceput sau pe care nu le-am lăsat să evadeze din imaginația noastră proprie.

„Comunitatea” Festivalului Internațional de Teatru de la Sibiu are o bază solidă, o „fundatie” construită de însuși directorul festivalului – Constantin Chiriac. Pe măsură ce Festivalul a „crescut”, anul acesta devenind major, Constantin Chiriac s-a îngrijit ca festivalul să fie din ce în ce mai interactiv, să se vină, de fiecare dată, cu ceva nou, cu ceva ce poate atrage publicul sibian și nu numai. Așadar, an de an, vom descoperi un alt mod de percepție a culturii, iar în interiorul nostru vom identifica, sentimente mai profunde.

Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu ne va surprinde, de fiecare dată; ne va da motive în plus pentru a participa și anii următori, ne va conduce către spații necunoscute din interiorul nostru, iar comunitatea internațională ce îi stă la bază este un motiv de bucurie și de convingere că ceea ce este bun rezistă în timp.

Cristiana Lazăr

Felii - TEATRUL NAȚIONAL „RADU STANCA” SIBIU (ROU)

Coordonator APLAUZE: lect. univ. dr. Ion M. Tomuș

Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu

Adina Katona, Alexandra Păzgu, Ana Năneștean, Andreea Radu, Camelia Oană, Carmen Stroia, Cristian Opreș, Cristiana Lazăr, Cristina Gheordun, Cristina Reștea, Cristina Stratan, Doriana Tăut, Kiki Grebenea, Lucia Bucurenciu, Mateea Marin, Mihaela Anghel, Ștefania Dogariu, Vlad Părău
Echipa Academia Cațavencu: Simona Rădoi, Radu Alexandru, Raul Gheba, Dragoș Vasile, Florin Iaru
Fotografi FITS: Mihaela Marin, Dragoș Spîțeru & Scott Eastman
DTP: Teodora Stanca, Sanda Balint

smart-print.ro

» vineri, 27 mai

- TRAMVAI SIBIU – RĂȘINARI – SIBIU
Ora 12:00 – Spectacol de teatru: ISPITA CIORAN - Regia: Gavriil Pinte - Teatrul Național „Radu Stanca” (ROU)
- Nicolae Balcescu (spectacol itinerant) – Piața Mare
Ora 13:00 – COMUNITĂȚI (40’) - parada costumelor populare ale etniilor conlocuitoare din Sibiu: Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale „Cindrelu - Junii”, Ansamblul „Cibinul” al Palatului Copiilor, Colegiul Național „Samuel von Brukenthal”, Trupa de Dansuri Populare „Forgós” a Centrului Cultural Maghiar și Fundația Social Culturală a Rromilor „Ion Cioabă” (ROU)
- TEATRUL GONG – Foaier
Ora 16:00 – Proiect instalație pictură obiect: Expoziția TREI GENERAȚII cu invitații / THREE GENERATIONS with guests - Nicolae Kőmives, Andor Kőmives, Loránd Kőmives (ROU). Curator expoziție: Andor Kőmives
- CENTRUL DE CERCETĂRI AVANSATE ÎN ARTELE SPECTACOLULUI (CAVAS)
Ora 16:00 – Spectacol de teatru: JURNALUL UNUI NEBUN / TAGEBUCH EINES WAHNSINNIGEN (1h) cu: Wolfgang Kandler - Regia: Daniel Plier - Teatrul Național „Radu Stanca” (ROU)
- Pietonala NICOLAE BĂLCESCU (spectacole itinerante)
Ora 16:00 – THE WELTENBUMMLERS / MISSION EARTH / EXPEDIȚIE PE TERRA (30’) - Camouflage-Roadshow & Duo Diagonal (DEU)
Ora 17:30 – HEADLESS MADNESS / CĂLĂREȚII FĂRĂ CAP (30’) - Camouflage-Roadshow & Duo Diagonal (DEU)
Ora 18:00 – CARIBBEAN DANCES AND MUSIC/MUZICĂ ȘI DANSURI DIN CARAIBE (45’) - Etnik97 (MTQ / FRA)
- CASA DE CULTURĂ A SINDICATELOR – Preț bilet: 30 lei
Ora 17:00 – Spectacol de teatru: THE IDIOT / IDIOTUL (5h) Regia: Eimuntas Nekrosius - Meno Fortas Nekrosius Theatre Company (LTU)
- TEATRUL GONG
Ora 17:00 – Spectacol de teatru: LEONCE AND LENA / LEONCE ȘI LENA (2h) - Regia: Balázs Zoltán - Maladype Színház (HUN)
- SALA STUDIO TNRS (Casa de Cultură a Sindicatelor – intrarea C)
Ora 18:00 – One man show: PECORA NERA / OIA NEAGRĂ (1h30’) - un spectacol de Ascanio Celestini - Compania Ascanio Celestini - Fabbrica Srl (ITA)
- PIAȚA MARE
Ora 19:00 – Spectacole de stradă: SBANDIERATORI DI AREZZO / STEGARI DIN AREZZO (30’) - Gruppo Sbandieratori di Arezzo (ITA)
- PIAȚA MICĂ
Ora 20:00 – Spectacol de stradă: THE STATION / GARA (50’) - Bash Street Theatre (GBR)
- CETATEA CISNĂDIOARA – Preț bilet: 15 lei
Ora 21:30 Spectacol de teatru: UN CERTAIN SONGE, UNE NUIT D'ÉTÉ / VISUL UNEI NOPTI DE VARĂ (1h40’) - Regia: Richard Demarcy - Le Naïf Théâtre (FRA)
- PIAȚA MARE - Scenă
Ora 21:30 – Concert: HOLOGRAF (1h15’) prezentat de ARTMANIA (ROU)
- HALA SIMEROM – Preț bilet: 20 lei
Ora 22:00 – Spectacol de teatru: DON JUAN VINE DIN RĂZBOI / DON JUAN COMES BACK FROM THE WAR (2h) - Regia: Anca Bradu - Teatrul Național „Radu Stanca” (ROU)
- PIAȚA MARE
Ora 22:45 – Spectacol de stradă: TRANSITION / TRANZITIE (50’) - Aktionstheater Pan.Optikum (DEU)
- CAZARMA 90
Ora 23:50 – Spectacol de artificii

APLAUZE 14-15

ROMGAZ

Hotel „Lacul Ursu”
 Sovata, str. Bradului, nr. 10, jud. Mures, cod. 545500
 Telefon: 0265 577145 Fax: 0265 577146
 E-mail: rezervari@laculursu.ro
 www.laculursu.ro

comunitățile pe înțelesul maseilor

Henrik Ibsen (1828-1906):

“O comunitate este asemeni unei corăbii. Oricine trebuie să fie pregătit pentru a prelua cârma”.

Ceea ce nu spune Ibsen dar se subînțelege prin extensie geografică e că – de vreme ce cârma e apanajul marinarului – în contextul românesc oricine trebuie să fie pregătit să părăsească primul corabia, ca șobolanul comunitar.

17 septembrie 2009: canalul american NBC începe difuzarea serialului de comedie Community, despre aventurile unor studenți din localitatea ficțională Greendale, Colorado.

Concluzia serialului: comunitatea e atunci când ai foarte multe femei la dispoziție și tot atâtea glume proaste prin care te poți face de râs în fața singurei blonde cu care vrei să faci sex.

E bine de știut: 23 mai este Ziua Mondială a Broaștei Țestoase. Mai multe detalii despre aceste fascinante creaturi cu carapace pe www.testoase.com, comunitatea online a crescătorilor de țestoase din România. De aici aflăm că există și cazuri absurde, în care comunitatea trăiește mai puțin decât obiectul ei de activitate.

În urma schismei religioase care s-a produs în Rusia în secolul al XVII-lea, numeroși staroveri (ruși ortodocși de rit vechi) asupra cărora se instalase prigoana ortodoxă de rit nou își părăsesc țara și se stabilesc în teritoriile românești (Bucovina, Dobrogea etc).

Azi, ei formează comunitatea lipovenilor din România, cunoscută și sub denumirea de Alcoolicii Anonimi.

1806-1812: Războiul Ruso-Turc. Din cauza stăpînirii otomane care împărțea cu totul alte convingeri religioase, bulgarii catolici din nordul țării trec Dunărea și emigrează în Țara Românească, cu ajutorul armatei ruse. Se formează prima comunitate bulgărească de la nord de Dunăre, apoi primele comunități de cornișoni și roșii “Marița 15”.

ComUNITER

cronica de pe lângă teatre

Despre temele mici, ca de pildă piticii

Dușmanul nemilos al oricărei recenzii de orice lucru din univers și restul locurilor e subiectivitatea. Problema e că nu ai cum să vezi, să trăiești, să simți ceva artistic fără să îți formezi o părere proprie și personală despre lucrul în chestiune. Așa că cel mai simplu mod de a evita subiectivitatea e să recenzi fără a avea nici o părere. Adică, în cazul meu, fără să văd piesele de teatru despre care scriu. Astfel, sînt în măsură să vă prezint cele mai obiective recenzii din istoria dramaturgiei. Azi, despre piesele din programul zilei de vineri, 27 mai.

Ora 12:00 - ISPITA CIORAN

Niște studenți la filosofie care au fumat prea multă iarbă vor să-l întrebă pe Emil Cioran ce voia mai exact să zică atunci cînd a spus chestia aia foarte adîncă, pe care o știe toată lumea că a zis-o el, așa că pică în ispita de a-l dezgropa. Ajungînd la hipermarket, la raftul cu lopeți, își aduc aminte că, de fapt, scriitorul e mort. Și chiar dacă l-ar dezgropa nu are cum să le zică nimic, așa că în loc de lopată se mulțumesc cu niște ciocolată.

Ora 16:00 - JURNALUL UNUI NEBUN / TAGEBUCH EINES WAHNSINNIGEN.

Un colocviu de psihologi faimoși încearcă să deducă din jurnalul unui nebun mort în condiții misterioase ce era în neregulă cu el și cum a murit. După luni de cercetare, își dau seama că tot jurnalul e doar o serie de liniuțe aleatorii care unesc urme de bale și, deci, nu are nici un sens.

Ora 17:00 - THE IDIOT / IDIOTUL

Spectacolul constă într-o reprezentare realistă a lui Adrian Mutu. Mai exact, cum citește el din Dostoevski. Cele cinci ore ale reprezentației acoperă primele 12 pagini din carte și o răsfoire atentă de jumătate de oră, în căutarea pozelor, urmată de dezamăgirea lui Mutu că acestea nu există.

Ora 17:00 - LEONCE AND LENA / LEONCE ȘI LENA

Leonice și Lena, un cuplu obișnuit unguresc, ne arată diferența fundamentală dintre cultura lor și cea românească. Mai exact, Leonice o bate pe Lena pentru că nu-i place cum a ieșit paprikaș-ul, nu sarmalele, cum ne-am fi așteptat pe plaiuri mioritice.

Ora 18:00 - One man show: PECORA NERA / OAIA NEAGRĂ

Un spectacol foarte simplu și profitabil. Se prezintă trei oi albe, dintre care una neagră pe burtă. Se amestecă bine și privitorul e pus să ghicească care e cea cu negru. Una are, una n-are, una e ciștigătoare. Biletul e 10 lei, iar dacă ghicești, primești 20 de lei inapoi.

Ora 21:30 - UN CERTAIN SONGE, UNE NUIT D'ÉTÉ / VISUL UNEI NOPTI DE VARĂ

Niște francezi încearcă să reinterpreteze clasică piesă a lui Shakespeare într-o variantă extrem de postmodernă, în care rolul bărbaților este jucat de femei și rolul femeilor de doi pitici lipiți unul de altul. Nimeni nu înțelege nimic, dar se aplaudă la sfîrșit, pentru că e artă.

Ora 22:00 - DON JUAN VINE DIN RĂZBOI / DON JUAN COMES BACK FROM THE WAR

Întors de la război, Don Juan află că niciuna dintre femeile pe care le vrăjise el în ultimul hal nu a stat să suspine după el. Toate au amanți noi. Astfel, își dă seama că femeile sînt creaturi superficiale, că toate cuceririle lui sunt mult mai puțin semnificative decît avea el impresia și că toată filosofia lui de viață era greșită.

Căpitanul Cronicard